

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput IV. Actus virtutum ab infirmis ante agonem sæpiùs excitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

luculentissimum exhiberet, ejus
contemplatione & nos in cruce no-
stra generose moremur, nec aliâ
atque ipse viâ cœlum affectaremus.

CAPUT IV.

*Actus virtutum ab infirmis ante
agonem sapiens excitandi.*

§. I.

Actus Contritionis.

Bone Jesu, dolet mihi ex animo,
quod ego te, Dominum meum &
Deum meum, super omnia diligend-
um, tam graviter offenderim. Fir-
miter propono, speroque juvante
gratia tua me de hinc ita victurum,
ut te amplius non offendam. Me mi-
serum? itane cœcus & amens fui, ut
voluptatem hanc N. amoris & hono-
ri tuo anteponerem? Parce, ô parce
mihi benignissime Jesu, per pretio-
sum sanguinem, quem pro tam in-
digno,

digno, tam misericorditer profudi-
sti. Iterum agnosco, detestorque
iniquitatem quæ me tot malorum
calamitatumque rerum constituit.
Absit tamen, ut ex illo fonte meus
promanet dolor. Volo, Deus meus,
volo ut tu unus mei causa sis dolo-
ris. Doleo, non quia peccando, mi-
serabilis factus sum; sed ideò maxi-
mè quia peccando offendi te Deum
ac Redemptorem meum æterno a-
more & honore dignissimum. Co-
operiat ergo confusio faciem meam;
stringat dolor, frangat morbus, pe-
rimat mors: denique quam voles
pœnam exige, dummodò misericor-
diam tuam non auferas à me. Quia
verò tot sceleribus eluendis unus
ego sufficere nequeo, patere obse-
cro, ut quod mihi deest de sufficien-
tia satisfactionis, hauriam de vulne-
ribus mei Salvatoris. Bone Jesu.

Quærens, me, sedisti lassus,

Redemisti crucem passus,

Tantus labor non sit cassus.

Multi versus Psalmi quinquagesimi,

H 6

apti

apti erunt ad dolorem eliciendum,
Misereri mei Deus, &c.

Aliter,

O bone Jesu, ô Deus cordis mei
propter te ipsum qui infinitè bonus
es, amo te super omnia; cur igitur
te toties, tamque graviter offendit
disrumpere anima mea ingenti dolo-
re. Pœnitet ah Deus meus, & dete-
stor peccata hæc mea, statuoque me
emendare, & satisfacere; idque pu-
rè ex amore quo feror in te super o-
mnia. Parce mihi Domine, & serva
in posterum per merita tua, & inex-
haustam bonitatem tuam ô Deus
meus & omnia. Amen.

Breviùs per modum recollectionis.

O Deus meus, doleo ex animo de
omnibus peccatis meis; idque maxi-
mè, quia Divinæ tuæ displicent Ma-
jestati.

Aliter,

Deus meus ob amorem tui, boni-
tatis-

tatisque tuæ infinitæ quam amo super omnia, & quia peccatum sum-
moperè tibi displicet, pœnitet me
ex toto corde peccatorum meo-
rum omnium, eorundemque à te
veniam supplex precor cum proposi-
to confessionis & emendationis.

Actus Fidei, Spei, & Charitatis.

Summe Deus, credo & spero in te,
amoque te super omnia, & propter
te, quantum possum; sed & me pa-
riter pœnitet quod te summum bo-
num ostenderit: denique peto à te
veniam cum proposito confessionis
& emendationis.

Aliter.

Domine Jesu Christe, credo quod
Deus meus & Redemptor meus es.
Credo quod pro salute mea de Vir-
gine nasci, & in cruce mori dignatus
es. Credo quidquid per Sanctam Ca-
tholicam Ecclesiam mihi credendū
proponis, & in hac fide protestor
me vivere velle & mori, Domine

H 6

JESU,

Jesu, doleo quod summam bonitatem tuam offenderim, & doleo quod non magis doleam de tot offensis contra te Creatorem & Redemptorem meum ingratisimè perpetratis, peto humiliter peccata omnia mihi condonari per sanguinem tuum; firmiter ab eis abstinere, & vitam emendare propono, si vixero. Atque si quid oblitus sim, vel non agnoscam quod tuam Majestatem offendi, de eo illuminari cupio & pœnitere, interim de omnibus veniam peto.

Omnes qui me unquam offenderunt, libenter & ex animo propter te mi Deus, offensas omnes dimitto, & si quem offendi ego, precor etiam mihi veniam dari.

Si quid alienorum est bonorum apud me, quantum teneor & facultates meae se extendunt, volo satisfacere omnibus.

Spero in tua divina misericordia, & in sanguine cum tanta charitate pro me fuso, quod me peccet indignum salvum facies, & adimplebis me la-

titia

nitentiâ cum vultu tuo, quod ut facias,
per sanctam mortem tuam te pre-
cor.

Corroborâ me Domine Jesu con-
tra omnes Satanæ insultus, & scuto
misericordiæ protegè me, quoniam
in bonitatis tuæ præsidio tota est re-
posita spes & fiducia mea. Nihil qui-
dem meritorum quod allegem apud
te, malorum heu! nimis multum vi-
deo, sed per tuam misericordiam
confido me salvandum. Ita in pace
in idipsum dormiam & requiescam,
quoniam tu Domine singulariter in
spe constituisti me: tibi laus & gloria
in sæcula. Amen.

§. II.

Affectus Resignationis:

IN manibus tuis. Domine Jesu, *forti-
tes meæ*: Valetudo, inquam, in-
firmitas, mors & vita. Da mihi facere
voluntatem tuam, quia Deus
meus es tu: *Mene vis moriar & lu-*
beris

bens moriar, a *quoniam sic placitum fuit ante te*. Moriar autem, non quando volam ego, sed quando tu; non ubi volam ego, sed ubi tu; non sicut ego volam, sed sicut tu. Visne bene Jesu, ut hoc anno moriar? hoc mense? hac die? hac hora? hoc momento? ita fiat si quidem sic placitum sit ante te: an lenta morte, an inopina, maturane an acerba, perinde est; dummodo sic placitum sit ante te: qualis, qualis tandem futura est, dummodo in Domino, id est, in gratia tua obeatur, omnibus illam antepone; neque eam, si detur optio, cum alia sive longiore, sive suaviore commutavero; idque, *quoniam sic placitum fuit ante te*. Judicia & consilia tua sumper me, non tantum vereor, sed & veneror, plurimum, in iisque haud repugnanter acquiesco. Quidni mortis legibus ultro me accommodedem, quibus jam inde à primo conceptionis suæ momento Servator meus, mei gratiâ se accommodavit. Quidni illius amore moriar qui me

Matth. II, amē

amore dignatus est mori? Pudeat nos
mortem timere, cum Dominus no-
ster propter nos, mori voluerit, in-
quit Laurentius Justinianus. Multis
nominibus reus sum ego læsæ Divi-
næ majestatis: culpam agnosco, nec
pœnam deprecor, paratus illam
morte luere coram Angelis & ho-
minibus; ut quem vitæ licentia of-
fendit, mortis obedientia placare
possit. Téque ideò, Pater miseri-
cordiarum, quam possum enixè ro-
go, ut benedicas coronæ vitæ, anno-
rumque meorum, ut tandem mori
me contingat, sicut ab æterno placi-
tum fuit ante re.

*Oratio moribundi ad Patrem æternum, ut
Christi in Cruce morientis contem-
platione sibi ignoscat, mortem-
que felicem indul-
geat.*

Fla Sancte Pater, sim, obsecro, de
numero eorum pro quibus di-
lectus

Joan. 17.

lectus Filius tuus se ipse sanctificavit,
per sanctitatem ejus sanctifica me in
hac hora; perque verba illa quibus in
Cruce tibi supplex factus est: *a Pater
dimitte illis* : dimitte mihi peccata
omnia, quibus toto vitæ decursu
Majestatem tuam ad iracundiam
provocavi. Ardentissima illa sitis
divini tui honoris, atque adeò salu-
tis animæ meæ, quam expresit, cum
diceret, *sitio*, excuset teporem, frigus
ac gelu pectoris mei, novumque ex-
citet amoris incendium, quo totus
inardescam. Per has verò voces qui-
bus moriens spiritum suum in ma-
nus tuas commendavit, animulam
meam in egressu suo è corpore, ha-
be, obsecro commendatam : *A resis-
tentibus dextera tua, custodi illam ut pro-
pillam oculi tui, Et sub umbra alarum
tuarum protege illam à facie impiorum.*
Dixit ille, *Consummatum est*, quando
nempe vidit se, quæ ei mandaveras,
examussum adimplevisse omnia: uti-
nam ita mandatis tuis omnibus ob-

a Luc. 23

secutus sum, ut ad hoc exemplar, cum Paulo dicere liceat; *a Tempus resolutionis meae instat; bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi*: verum enim verò servus erat ille bonus & fidelis, ego servus nequam & otiosus, qui nonnulla quidem subinde, occæpi non omnino malè, sed ad consummationem non perduxi: suppleat obsecro, perfectio Domini imperfectum servi sui: *quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio*. Quidquid labis sordiumque animæ adhuc adhærescit, eluat aqua illa quam è perfosso Servatoris nostri latere depromptit crudelis lancea, crudelis autem? immo verò vel hoc nomine veneranda, quod abiturienti animæ meæ tam suave hospitium in petra excavaverit. O Deus, *absconde me in hoc tabernaculo, in die malorum protege me in abscondito tabernaculi huius*. Pater æterne *Christus Jesus, qui tibi in diebus carnis sue preces & supplicationes cum*

I. 3

clamore

a 1. Tim. 4.

clamore valido, lachrymisque obtulit, ut
 eum salvum faceres à morte, pro sua re-
 verentia exauditus est; & attamen nihi-
 lominus mortuus est: quomodo
 mortuus si rogans ne moreretur pro
 sua reverentia exauditus? nimirum
 non pro se, qui morti nihil deberet,
 sed pro me mortis filio deprecatus
 est, ne morerer morte secunda, quæ
 est pessima. Ita Pater quoniam sic pla-
 citum est ante te, cum esset ille Filius Dei,
 didicit ex his quæ Passus est obedientiam, &
 consummatus factus est omnibus obsequen-
 tibus sibi causa salutis æternæ; ne qua-
 eso, ne patiaris uni mihi fontem illum
 salutis æternæ clausum esse, hauriam
 & ego salutare aquas in gaudio, de
 fontibus Salvatoris. Ah! bone Jesu
 (ad te enim mea convertetur & in te
 desinet oratio) pone, quæso mortem
 & passionem tuam, inter iudicium
 tuum & animam meam, quæ, quod
 pro se de hinc ad æquisimam justi-
 tiæ tuæ stateram afferat, habe nihil,
 nisi jus illud quod in pretiosi sangui-
 nis mortisque tuæ pretium, sibi vin-
 dicant

a Heb. 5.

dicant peccatores, *quorum primus ego sum. Sanguis tuus super me, & super animam meam, in salutem dico, & non in damnationem: clamet pro me, & non contra me sanguis ille, cujus pretio emptus est ager figuli in sepulturam peregrinorum. a Advena enim ego sum, & peregrinus, sicut omnes Patres mei: ne igitur tam optatâ, tam opportunâ priver hæreditate. Da obsecro, ut ex ista domo pulveris egressa anima, in sacratissimo cordis tui agro, lanceæ crudelis proficisso vomere, desideratissima illa peregrinantium in Jerusalem sepultura, in pace, inquam a in idipsum, dormiat & requiescat. Amen.*

Iterum admoneo, Amice Lector, quæ hîc & alibi, moribundis, sive documêta sive affectus suggerimus, diu ante mortis periculum & sæpè, legi debere: tunc enim maximè proderunt moribundis, si diligenter lecta & expensa fuerint à fanis.

§. III.

*De cereo accenso & Christi crucifixi im-
gine: quorum ille, moribundo tradi
solet in manum: hoc osten-
di.*

Cum æger ad extrema properat,
cereus accensus datur ei in ma-
nus, quasi vitæ lampada alteri jam
jam tradituro; & ut eo ritu, testetur
se esse e numero eorum qui Christi
Domini voci obedire volunt, dicen-
tis: *a Sini lumbi vestri pracincti, & lu-
cerna ardentes in manibus vestris, & vos
similes hominibus expectantibus Dominum
suum quando revertatur à nuptiis: ut
cum venerit & pulsaverit, confestim ape-
riant ei. Beati servi illi, quos cum venerit
Dominus, invenerit vigilantes.*

Dicat Amicus fidelis moribun-
do; *Ecce sponsus venit, exeundum est
obviam, sed ante, ardentem hunc ce-
reum accipe, quo significes; ei te, in*
cla:

Luc. 12.

claritate & lumine fidei (quæ per hujus cerei flammam designatur) velle vivere & mori.

Imitandus hic Sacerdos quidam sanctitatis laude eximius, Consalvus Mederius (cujus in suo prodromo meminit Drexelius) qui paulò ante excessum, accitis sociis, sacrum cereum accendi jubet, & recitato symbolo Apostolorum, in hac, inquit, fide institutus sum, in hac, vixi, in hac morior; testorque, si, quid fortè in extremo agone contrarium excidat mihi jam nunc in dictum & irritum velle, Deinde, porrecto brachio, cereoque manu, apprehenso: ut lumen hoc, inquit, oculos illuminat corporis, sic credo Dominum Jesum illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum; quia ipse lumen verum & æternum est. Imitetur, inquam, Consalvum moribundus, addatque cum Propheta: *Illumina Domine oculos meos, lum. ne vera fidei ne unquam obdormiam in morte, nec ubi à recto fi-*

dei tramite deviem, nequando dicat i-
 nimicus meus prevalui adversus eum, Sed
 potius, fidei scuto validissimo, om-
 nia nequissimi tela ignea excipiam,
 & in caput ejus illæsus retorqueam,
 dicens: a *Vade Satana: abrenuntio tibi*
Satana, & adhæreo tibi Christe Iesu, Deo
meo, Credo quidquid dixit Dei filius verbo
veritatis nihil verius. Credo Domine
Iesu, credo, adjuva incredulitatem
meam.

Non est expectanda hora ultima
 ut hoc ab agro præstetur: poterit
 enim ab eo sapius & a sanis interdum
 utiliter cæremonia illa usurpari: ne-
 scis enim, quisquis es, an non hac
 ipsa luce, lux tua tibi subtrahatur &
 extinguatur. Vide ne olei egens,
 cum fatuis virginibus cælo exclu-
 daris: concubia nocte venientem
 sponsum pervigil expecta, lumbos
 præcinge, bonorum operum lucen-
 tem facem intraturo præluce; quid-
 quid morbi, laborum, dolorumque
 super est patienter sustine, ad aulæ
 nuptia-

Mat. 4.

nuptialis limen per dius & pernox accensa lampade, constanter excubas, ut ingredientem sponsum subsequaris. a Beati enim, qui ad canam nuptiarum agni vocati sunt, beatiore, b quos cum venerit, Dominus, invenerit vigilantes.

a Apoc. 19. b Luc. 12.

§. IV.

De Christi in Cruce fixi imagine, moribundis ostendenda.

Momenti plurimum ad exprimendos ab ægro fidei, spei, caritatis, aliarumque virtutum actus, in salutiferæ crucis exhibitione futurum esse existimo, si nempe Amicus fidelis, Christi in ea pendentis membra, singillatim, quasi locos Rhetoricos excutiat, quique lateant in singulis pietatis sensus, quasi divini mellis latices, composita ad pietatem oratione, eliciat, ita olim, Hebræi augebant mel de petra, oleum

Deut. 32.

16

ds

de saxo durissimo. a *Petra* autem erat
Christus.

Intuere, carissimè frater. En tibi
completam de Servatore tuo Pro-
phetiam: *b* Vadam nudus & spolia-
tus.

c Bone Jesu, qui non tantum ho-
mines, sed & lilia agri sic vestis,
quomodo sic nudaris, quasi si nude-
tur unus de scurris. Ecce quàm glo-
riosus hodie Rex Israël. Ita nempe
nudatus es, ut nuditate tua, vestium
nostrarum luxum castigares: imò,
ut tecum nudi in crucem ascenda-
mus, id est procul ab omnibus terre-
nis affectibus: quid enim sunt terre-
na omnia nisi quædam corporis in-
dumenta? Greg. qui contra diabolum
ad certamen properat, vestimenta
abiciat ne succumbat, id est, extre-
mum hoc cum diabolo certamen in-
niturus, omni se rerum terrenarum
affectu exuat, dicatque cum D. Pau-
lo: *Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domi-*

a 1. Cor. 10. b Mich. 1. c. *Apostrophe in
Christum nudum.*

ni nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Ad Galatas 6.

a Bone Iesu, nonne tu ille es qui appendis tribus digitis molem terræ, & libras in pondere montes, & colles in statera? quomodo tribus clavis appensus es & libratus, in ponderosa hac crucis statera? voluisti scilicet, ut quos inuitas ad crucem post te ferendam, in ea tecum fidei, spei & caritatis actibus, quasi tribus clavis, affigantur, constanterque perseverent. Aut certè voluisti ut fideles tui (quod Petrus in monte b Thabor præcoci studio ambiebat) in monte Calvariæ, tria fingant tabernacula: memoriæ unum, quæ jugiter de Passionis tuæ doloribus recordetur. Intelligentiæ alterum, ubi de iis cõtinenter meditetur: Voluntati tertium, ubi actionum, desideriorumque suorum quasi pullos reponat, ut parentis sui, pii Pelicani sanguine saginentur.

I 7

Intuere

a *Apostrophe ad Christum clavis conficiunt.*

b *Luce. 9.*

Intuere charissime pater; nonne ille est Deus tuus, qui fecit & creavit te? Deus ille magnus, sub quo curvantur qui portant orbem? quomodo igitur sic incurvatur? a *quoniam iniquitates tue, inquit, supergressae sunt super caput meum, & sicut onus grave, gravata sunt super me.*

b Nonne doles ex animo, te Domino Deo tuo causam fuisse tanti doloris? Dic ergo cum Prodigio, c *Pater peccavi in caelum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Dic cum Publicano: d Deus propitius esto mihi peccatori, Domine e Iesu propitiare peccato meo, multum est enim. Ah! cur te offendi! o qui te numquam offenderit!*

f *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut peccatorum meorum gravitatem deplorem, ingratitudeque naevos ac maculas omnes emaculem? o peccatum! o Dei*

a Ps. 37. b *Affectus doloris.* c Luc. 15.
d Luc. 18. e Ps. 24. f Hier. 9.

Dei mei labor & dolor! ô peccatum,
ô animæ meæ pernicies & exitium!
ut ego te detestor! ut ego te abomi-
nor! absit ut ullum de hinc, etiam si
mille annis vixerim, mihi tecum sit
commercium. Moriar bone Jesu, &
millies ante moriar, quam te rursus
offendam. Suscipe me Jesu cruci-
fixe, inter amorosa illa brachia, quæ
pro me in cruce extensa video, &
amplector. Suscipe me inter dese-
rabiles amplexus tuos, & trahe ad te
animam meam. Suscipe me bone Je-
su, in misericordia tua, & non cõfun-
das me ab expectatione mea, suscipe
in pace spiritum meum.

a Carissime frater, aspice Deum
tuum, en caput ad te inclinat, nempe
ut tibi figat amoris osculum, tibi que
hæc in cordis aurem instillet: Phi-
lippe, Jacobe, &c. amore amoris tui
moriar: ne ergo mori recuses amore
amoris mei. Dic tu illi: Da bone Je-
su, ut nunc saltem, amore amoris tui
moriar, qui amore amoris mei, dig-
natus es mori. For-

a *Cui caput inclinatum.*

Fortasse etiam, idè te versus caput inclinat: ut tibi dicat quod bono Latroni: a *Hodie mecum eris in paradiso*. Dic ergo illi:

Domine, memento mei quia venisti jam in regnum tuum. Et quia jam es in regno tuo, me in hoc exilio gementem respice, & hinc abeuntem, in regnum tuum admitte. Hoc ego te rogo, bone Iesu, per sacratissimum hoc caput pungentibus spinis obfitum per crucem pretioso rubentem sanguine, per aperti lateris hiantia vulnera; denique per acerbam mortem tuam.

b Vidè sne extensa, affixaque cruci brachia.

1. Moysen alterum puta, qui, dum pugnas cum hostibus tuis, oratione sua victoriam tibi conciliabit. Dicamus ergo:

Eja dulcissime Redemptor, Domine Iesu, per illas lacrymabiles voces, quas in cruce moriturus edidi-

st:

a *Luc. 23.* b *Cur extensa brachia.*

sti: a Deus, Deus meus quare me dereliquisti? ne quæso derelinquas me in hora mortis meæ.

2. Non contentus pacis osculum præbuisse, vult insuper tibi præbere amplexum: Amplectere & tu, illū; & dic cum sponsa: Inveni quem diligit anima mea, tenui eum nec dimittam, donec benedixerit mihi, & introducat me in domum suam.

3. Ideò sursum elevar brachia, ut æterno Patri offerat redemptionis tuæ pretium. Quam pretiosa es anima mea, quam tanto pretio emit Deus tuus? quid non cum sanguine & per sanguinem unigeniti filii tui donabis nobis, ô Pater? b *Vox sanguinis fratris nostri clamat ad te de terra. Audi Pater vocem sanguinis filii tui.*

4. Ut omnes clarè videant nihil esse in eo quod amoris caractere non insigniatur.

Cernitur in toto corpore sculptus amor?
Ecce in manibus & in pedib⁹, & in toto corpore tuo descripsisti me bone Jesu, lege scripturã tuam & salva me.
a Ps. 21. b Gen. 4. Ah!

Ah! quomodo amavit nos Dominus Jesus? idè amo te mi Jesu, ex toto corde meo, & ex tota anima mea. Ah! cur non te semper amavi bonitas infinita! serò te amavi bone Jesu, serò te amavi.

5. Ut te, in amorosa illa brachia fidenter conicias. Ne metue, non se subtrahet ut cadas. dic ergo illi cum B. Nicoleta: *Moriar, moriar modo, inter amantissimas Iesu ulnas moriar. Feliciter cadit, qui in manus Dei cadit.* Et cum B. Augustino: *Inter brachia Salvatoris mei, & vivere volo, & mori cupio.* Manualis cap. 23.

a Contemplare etiam pedes, quos ad te demittit, nempe, ut eos cum Magdalena contriti cordis lachrymis irriges, & ut ex iis discas quomodo tibi ex hoc mundo ad cælum grassandum sit.

Non est suavis è solo in cælum via. Oportuit Christum pati & ita intrare in gloriam suam, & tu, velles gratis intrare in gloriam alienam? dic ergo cū

Bona-

a *Ad pedes.*

Bonavent. *Nolo Domine, nolo vivere sine vulnere; quia te video vulneratum.*

1. Quid sibi vult, tam luculentâ plagâ apertum latus? Non poterat intus contineri divini amoris flamma: rumpuntur crates pectoris, ut foras erumpat: præterea.

2. Voluit amor ostendere se causam omnium quæ Christus fecit & passus est.

3. Ut ex illa septuplum quàm consuevit succensa amoris fornace, ardentibus sagittis continenter transfigaris.

Denique, ut in nidulo illo, si voles, placidissimè obdormias. Audi Bernardum. *Aperta est nobis ultra urbs illa refugii, sinus matris expansus est, parata sunt foramina petra, patent viscera misericordiae Dei nostri: hoc refugium qui declinat, nihil mirum se effugere non mereatur. Ingredere in petram, ait Propheta & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini. Isaia 2.*

1. *Cur apertum latus.*

Quis

Quis mihi hoc tribuat, ut, non inferno, sed in latere tuo abscondas me Domine donec transeat furor tuus?

Hos, vel similes affectus conabitur excitare moribundis Amicus fidelis, vel prolata Christi de cruce pendens imagine, vel alia data acceptave occasione.

CAPUT V.

Quomodo se gerat Amicus fidelis, cum aeger agit animam?

Quando aeger vi morbi, eò redactus erit animam agere videatur; si quid illi Amicus fidelis suggerendum judicaverit, faciat id paucis, tractim, articulatè, & interruptè, quo iis perpendendis otium aliquod aegro permittatur.

Reperire est interdum, aliquos, qui miseros agonizantes longis ac molestis sermonibus augeant, ac desolent potius, quàm sublevent ac conso-